

LA PARTICIPACIÓ A L'ESCOLA

(Reflexions d'un pare)

La Llei Orgànica 8/1985 que regula el dret a l'educació obre una línia de participació que atorga a la comunitat escolar (titular, professors, alumnes, pares i personal no docent) un protagonisme important en aquelles qüestions que l'afecten. Des d'aquest caire la Llei és notòriament progressista en relació a la normativa establerta abans de la seva promulgació.

Tanmateix, ens trobam al començ d'una tasca que està tota per fer. La mateixa Llei admet interpretacions diverses, àmplies o restrictives. En l'aspecte participatiu solament fixa com a obligatori un tipus de participació merament delegada, tot i que contempli la possibilitat d'una intervenció més directa, en cas que s'estableixi reglamentàriament. Això implica que el Reglament de Règim Intern tindrà un paper decisiu en l'aplicació de la Llei, a nivell institucional. La redacció d'aquest Reglament haurà de reflectir, per lògica, la posició real de cada comunitat escolar.

La intervenció de la comunitat escolar en la gestió dels centres ja ha suscitat, prèviament a la seva actuació efectiva, una problemàtica diversa, des de l'alarma —potser desproporcionada— vers la conculcació d'un drets atribuïts al titular, fins als entrebancs que deriven d'una falta de rotatge en membres no avesats a l'exercici col·lectiu d'aquest dret a la responsabilitat. Es positiu, evidentment, que una disposició legal s'anticipi a un previsible canvi de mentalitat a nivell social. Això implica, no obstant, —i l'experiència sembla corroborar-ho— que el mencionat canvi no s'hagi produït encara.

De cara a una participació real més enllà d'una estructura o un full de paper, és tan inefectiva la persona privada d'un dret com la que no s'interessa en el que posseeix. Les causes d'aquest desinterès són múltiples i complexes. Però l'escola no se'n pot desentendre, perquè, al cap i a la fi, n'és la perjudicada. Per a l'equip directiu no hauria de preocupar tant la intromissió no desitjada com la passivitat o inhibició de les majories. L'existència d'un dret persegueix, com a conseqüència natural, l'establiment de les condicions que en facin viable l'exercici, no solament per remoció d'obstacles, sinó mitjançant unes motivacions positives que creïn en el grup la necessitat d'interessar-s'hi. D'altra manera, la millor estructura serà un esquema pur de pissarra.

Palou
JARDINERO

FORADI, 65 - 67
(Es Vivero)
TEL. 27 44 93
07009-PALMA DE MALLORCA

- PLANTAS INTERIOR,
EXTERIOR
- REALIZACION JARDINES
- TIERRAS
- ABONOS
- ARBOLES SOMBRA
- ARBOLES FRUTALES
- ETC.

La participació dels pares en la gestió del centre, d'acord amb una responsabilitat que els és natural i que incideix directament en la missió de l'escola, ens situa en un camp inexperimentat. La realitat, en aquest punt, no és encoratjadora. Ja sigui per inhibició pròpia o perquè no ha interessat a l'escola, la presència dels pares és circumstancial, generalment no compromesa i poc freqüent. El contacte més normal amb els mestres sol produir-se a nivell individual per examinar aspectes de la conducta o rendiment del nin. Si, per iniciativa del centre o dels ensenyants, es convoquen determinats grups de pares, s'estableixen unes línies de comunicació merament radials, centrades en el membre de l'equip docent. Però el col·lectiu com a grup integrat és, de moment, un simple projecte. Els pares vivim en un aïllament dels uns cap als altres, sense consciència d'unitat i, fins i tot, separats del mateix grup de militants que ens representa. Cal que l'equip directiu de l'escola i els nous consells escolars es plantegin com a objectiu ineludible animar, treballant amb els pares, alumnes i personal del centre, la creació i funcionament dels col·lectius que han de constituir la nova comunitat. Aquest interès és una *conditio sine qua non* per aprofitar la gran ocasió de canvi que la LODE ens posa al davant.

Joan Escanellas